

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi ennakokoperintälain 42 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että valtiovarainministeriö voisi vahvistaa määrättävän ennakon alarajan. Muutos on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1983 alusta lukien.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotettu muutos

Ennakonkannossa verovelvollisen maksettavaksi määrättävän ennakon alaraja on 13.8.1976 annetulla lailla (670/76) vahvistettu 100 markaksi. Tätä koskeva säännös sisältyy ennakokoperintälain 42 §:ään. Pienen ennakon maksuunpanosta ja kannosta aiheutuu verohallinnolle nykyisin huomattavia kustannuksia verrattuna maksuunpannun ennakon määrään. Ennakon alarajan nostamistarpeeseen on kiinnittänyt huomiota muun muassa verojäämätyöryhmä jäämäterinin tehostamista koskevassa muistiossaan (työryhmämuistio 1981:VM 25), joka jätettiin valtiovarainministeriölle kesäkuussa 1981.

Puheena olevaa lainkohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että pienimmästä ennakonkannossa verovelvollisen maksettavaksi määrättävästä ennakosta ei säädettäisi enää lailla, vaan ennakon alarajan vahvistaisi valtiovarainministeriö. Tarkoituksena on, että ministeriön päätöksellä ennakon alaraja nostettaisiin tässä vaiheessa rahanarvon muutos huomioon ottaen nykyisestä 100 markasta 300 markkaan. Tämän suuruinen ennakko on kannettu yhdessä erässä vuoden 1982 alusta lukien. Ennakon kantoerien lukumäärästä ja ennakoiden erien markkamäärästä päättää valtiovarainministeriö.

Valtaosan pienistä ennakoista voidaan katsoa

muodostuvan palkan- ja eläkkeensaajille vapaaajan asunto- ja muiden vastaavien tulojen perusteella määrätystä ennakoista. Pienten ennakoiden poistuminen kohdistuisi ensisijaisesti niihin verovelvollisryhmiin, joihin kuuluvista suurin osa saa nykyisin ennakonpalautusta.

2. Taloudelliset ja organisatoriset vaikutukset

Jos ennakon alarajaa voidaan korottaa 300 markkaan, arvioidaan maksuunpantavien ennakoiden määrän pienenevän noin 180 000 kapaleella. Maksuunpantavien ennakoiden markkamäärän arvioidaan pienentyvän hieman yli 30 miljoonalla markalla. Ennakokoperinnän vastaavuuden kannalta ei korotuksella olisi oleellista merkitystä.

3. Voimaantulo

Laki ehdotetaan saatettavaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1983. Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki**ennakkoperintälain 42 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain 42 §, sellaisena kuin se on 13 päivänä elokuuta 1976 annetussa laissa (670/76), näin kuuluvaksi:

42 §

Valtiovarainministeriö päättää pienimmästä määrättävästä ennakosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983. Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 27 päivänä elokuuta 1982

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri Mauno Forsman

Laki

ennakkoperintälain 42 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain 42 §, sellaisena kuin se on 13 päivänä elokuuta 1976 annetussa laissa (670/76), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

42 §.

Jos ennakon määrä olisi pienempi kuin 100 markkaa, ennakkoa ei määrätä.

Ehdotus

42 §

Valtiovarainministeriö päättää pienimmästä määrättävästä ennakosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983. Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.
